

Warunki Prenumeraty.

W WARSZAWIE:

Miesięcznie . . . rs. — k. 25
 Kwartalnie . . . „ — „ 75
 Półrocznie . . . „ 1 „ 50
 Rocznie . . . . „ 3 „ —

Odniesienie do domu bezpłatne.

MUCHA

PISMO HUMORYSTYCZNE ILLUSTROWANE

Prenumerować można we wszystkich kioskach.

Warunki Prenumeraty.

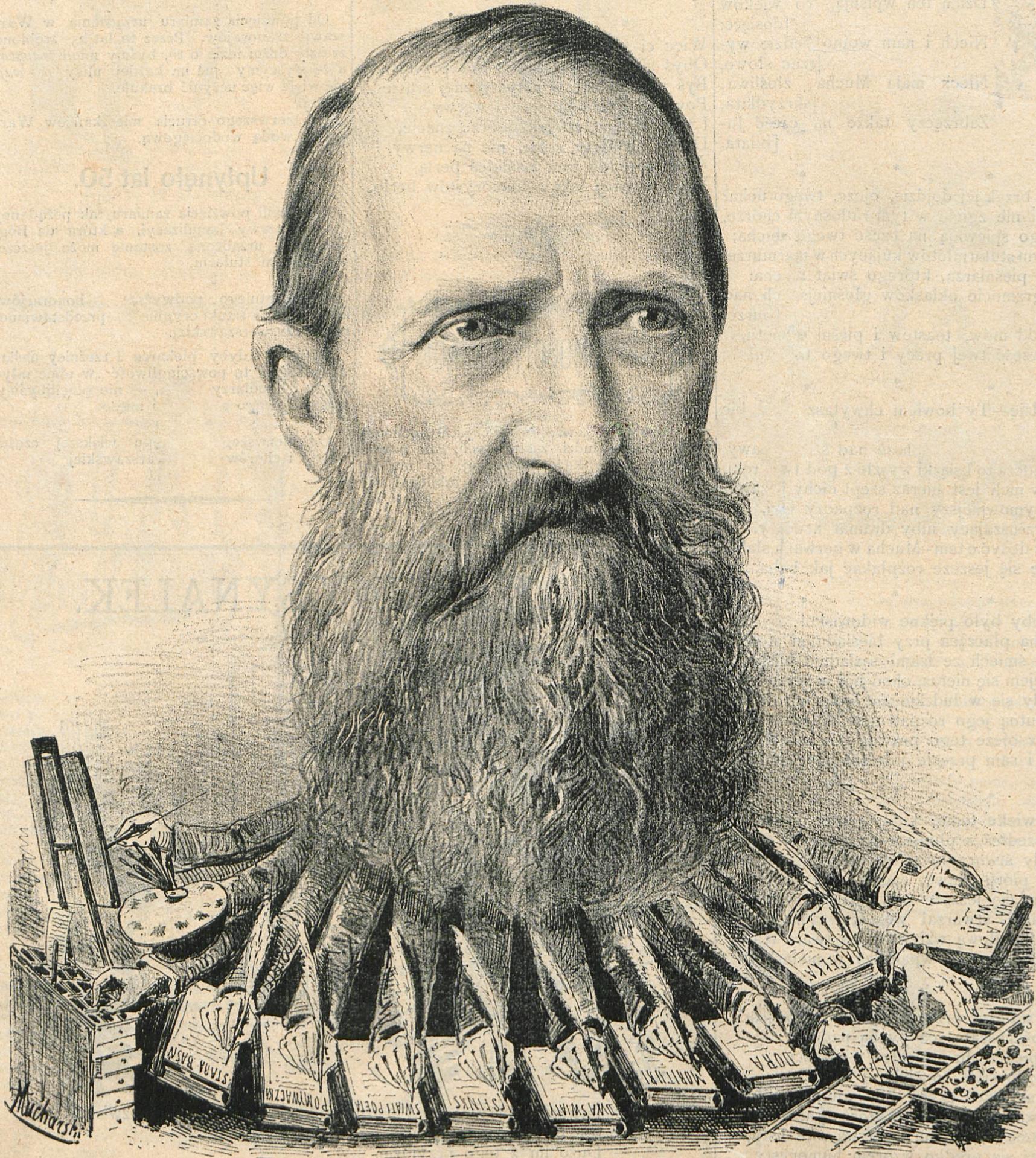
Na Prowincji i w Cesarstwie.

Kwartalnie . . . rs. 1
 Półrocznie . . . „ 2
 Rocznie . . . . „ 4

WYCHODZI CO PIĄTEK.

Redakcja i Ekspedycja główna przy ulicy Nowolipki N. 3, w kantorze JOZEFA UNGRA.

CENA EGZEMPLARZA KOP. 8.

1829 — 1879.

J. I. KRASZEWSKIEMU.

3 Października 1879 r.

Gdy zewsząd idą osiwiali męże,
Aby poważną powitać cię mową,
A wzięwszy sobie pióra za oręż,
Złotemi głoski na kartę dziejową,
Dzień ten wpisują, co wieków
[dosięże;
Niech i nam wolno będzie wy-
[rzec słowo,
Niech mała Mucha, złośliwa,
[skrzydlata,
Zabrzączy także na cześć Ju-
[bilata.

Czy brzęk jej dojdzie, ojczu, twego ucha?
Czyli nie zginie w tym radosnym chórze,
Co go śpiewają na cześć twego ducha;
W tym stuk młotów kujących w marmurze.
Imię pieśniarza, którego świat słuca:
W grzmocie oklasków głośniejszych nad
[burze,
Wśród mów, toastów i pieśni odmetu,
Na cześć twjej pracy i twego talentu?

Dojdzie—Ty bowiem chwytasz wszystkie
[wzłoki,
Chociażby były cichsze nad szmer trawy,
Świadczą to książki wyszłe z pod twjej ręki,
Bo w nich jest nieraz szept cichy i łzawy,
A wymowniejszy nad rozpacz jęki,
A wzruszający niby dramat krwawy.
Lecz dosyć o tem—Mucha w nerwach słaba,
Może się jeszcze rozplakać jak baba...

A toby było piękne widowisko!
Mucha płacząca przy biesiadnym stole!
Lecz śmiech ze łzami sąsiaduje blisko,
Śmieję się nieraz, choć ból w serce kole.
Kiedy się w ludzkie zagłębim mrowisko,
I smutną jego rozpatruję dolę,
Znasz ojczu tego prawdę oczywistą,
Boć i sam przecie jesteś humorystą!

Pół wieku temu, kiedy poraz pierwszy,
Wyszedłeś z plugiem na pisarską niwę,
Kiedy stworzyło pierwszą setkę wierszy,
Twe pióro prawe, zacne i ucziwe.
Zanim cię jeszcze znał ludzi krąg szerszy,
Obrazki stwarzał wesołe i żywe,
I Takmadową wzięwszy na twarz maskę,
Za twoją pracę wpadałeś w nielaskę.

Boś walczył przeciw dumie i próżności,
Bo ośmieszaleś co pychę nadętą,
I z piedestału strącaleś wielkość;
A podnosiłeś co ciche i zgięte.
A wszystko czyniłeś dla wielkiej miłości,
Dla wzniosłych zasad, które są nam święte,
Kraszając dowcipem i werwą swe listy,
Stałeś się prędko wzorem humorysty.

A ci szynkarze twoi na rozdrożu,
Te stare panny, wystrojone babcie,
Ekonomówny jak maki we zbożu,
Ów wielki prawnik co się obuł w łapcie,
I bibliotekarz co w mądrości morzu
Pływając, woła: na fałszu mnie złapcie!
Jakież to typy swojskie, jakie śliczne,
A jak prawdziwie i szczerze komiczne!

Niech tam poważni zasiadłszy u stołów,
Poważnym pracom twojm cześć oddadzą,
Niech siwe brody, jak u apostołów,
Gładząc, nad mową na cześć twoją radzą.
I w słowach wielkich, a ciężkich jak ołów,
Zasługi twoje na jaw wyprowadzą.
Mybyśby radzi na weselu złotem,
Wesołym cię powitać szczebiotem.

Więc ci życzymy dzielny jubilate,
Obyś się długo cieszył i bez przerwy,
Byś nam dawał w artystycznej szacie
Powieści pełne humoru i werwy.
I tego ognia, co jak dobrze znacie,
Działa na serce samo, nie na nerwy,
A że dowcipu sam jaśniałeś perłą,
Więc trzymaj lekkie humorystów berło.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Bardzo to pięknie, że uroczyste obchodzą się jubileusze ludzi zasłużonych, ale powiedziano jest, że każdemu oddaj, co mu się należy. Więc obchodząc jeden jubileusz, nie godzi się zapominać o innych, a jest ich sporo.

I tak:

Upłynęło lat 25.

Od napisania ostatniej krytyki teatralnej przez uznanego ogólnie za najlepszego — krytyka Gazety Warszawskiej, skutkiem czego od ćwierć wieku, wszystkich pisanych krytyk niema nawet z czem porównywać.

Od zakazania w Warszawie ulicznej sprzedaży zapalek i mydelek, skutkiem czego wielu nieboraków, żyjących z tego przemysłu, musiało zająć się zakładaniem fabryk, budową kolei i innymi ciężkimi, a mało zyskownymi pracami.

Od napisania pierwszego sonetu przez p. X. który zrażony zimnem przyjęciem krytyki złamał na wieki pióro i dziś zamiast lichym wierszokletą, jest powszechnie szanowanym przedsiębiorcą dostawy sztyftów do butów.

Od powzięcia zamiaru urządzenia w Warszawie tramwajów. Przez te lat 25 zrobiono zresztą dużo: idzie o to, byśmy mieli tramwaj a że słyszymy już na każdej ulicy *aj-waj*, nie wiele więc uczynić brakuje.

Od pierwszego otrucia mieszkańców Warszawy wodą wodociągową.

Upłynęło lat 50.

Od chwili powzięcia zamiaru tak pożądanej dla Warszawy kanalizacji, a która da Bóg doczekać, urządzoną zostanie może jeszcze w bieżącym stuleciu.

Od ostatniego podwyższenia honorarjów autorskich za sztuki oryginalne, przedstawiane na scenie warszawskiej.

Uwaga. Gdyby piekarze i rzeźnicy naśladowali byli tę powściągliwość w obec młynarzy i handlarzy bydła, — nie płacilibyśmy dziś tak drogo za chleb i mięso.

Od pierwszego występu większej części baletu i chórów sceny warszawskiej.

PRAKTYCZNY SYNALEK.

- Patrzcie państwo, w Paryżu nadano kilku ulicom nazwiska sławnych literatów.
- Dużo im z tego przyjdzie.
- No, przecież to zaszczyt.
- Wielka rzecz, że kto będzie miał ulicę, jabym wolał mieć na niej choć jeden domek.

W SALONIE LITERACKIM.

— Kiedyż to szanownej pani obchodzić będziemy jubileusz pracy literackiej?

— O strasznie jeszcze daleki ten czas, zresztą, choć piszę już kilka... a nawet może kilkanaście lat, ale na pierwsze próbki nieudolne pióra, odtrącam co najmniej dziesięć lat.

RÓRZÓNZONŚECI.

Dobra pamięć jest największym nie-
szczęściem dla nieszczęśliwych.

—o—

Jest pewne złudzenie wspólne wszystkim
ludziom — oto każdemu się zdaje, że
urodził się li tylko dla tego, żeby był
szczęśliwym.

—o—

Poezja nie jednego zagłodziła, — ale
też ilu to ludzi zabijała poezję.

—o—

Spółczesna Małgorzata skubiąc listki
u kwiatka nie pyta, czy Faust ją kocha,
lub nie kocha, ale czy prędko będzie
mogła go zdradzić.

Zapoznana zasługa.

— Cóż pan Jacenty taki smutny?

— Myślę o tem, że do wszystkiego trzeba
mieć szczęście, słyszę, że jakimś tam pisa-
rzowi sprawiają jubileusz, a o mnie panie
nikt nie pomyśli, choć już także z 50 lat piszę
i przeżyłem ze 20 komorników.

— No, widzi pan Jacenty, tamten pisze
powieści i komedje.

— A cóż to pan myślisz, że ja to piszę
jakie rachunki dla maślarza, czy co? Każdy
protokół, co się spisuje, to powieść panie, jak
mur, nie z głowy mości dobrodzieju, ale
prawdziwa. Ho, ho, bywają przytem i dramaty
i komedje, — eh — ale co to o tem nawet mówić.
Albo to się kto dziś na tem zna.

Myśli wschodnie.

Jeśli przyjaciel twój zdradza cię szpetnie,
Tedy się odwróć od niego na wieki,
I pomnij zawsze w modlitwach porannych,
Do słów pacierza dodać te wyrazy:
Allachu wielki, nie strzeż mnie od wroga,
Bo mnie od tego jatagan obroni,
Ale mnie obroni od tych psów układnych,
Co to się laszą i kásają z cicha.

REBUS DO NAGRODY.

Kto pierwszy odgadnie, otrzyma 6 portretów na brystolu.

Osóbna nagroda dla Warszawy, osóbna dla prowincyi.

Znaczenie zadania z Nr. 39 Muchy: — Dobry trunek, na frasunek.

Pierwsze dobre rozwiązanie z Warszawy nadesłał p. J. W. Piotrowski, drugie p. Dominik Jedynak.

Bonifacy. Czy widziałeś album zebrane sta-
ranie p. Eggera.

Pankracy. Widziałem je i oglądałem w niem
wszystkie podpisy, są tam i artyści i literaci
i kapitaliści i przemysłowcy.

Serwacy. Piękny to album, ale jabym darował
podpisy wszystkich artystów i literatów, zo-
stawiając tylko podpisy bogatych, a za to
dodałbym kartkę z wekslem solidarnie porę-
czonym.

Bonifacy. Bagatella, na tyle i takich pod-
pisów dostać by można z parę milionów.

Serwacy. A widzisz, to by dopiero był album
jak się należy.

*
*
Bonifacy. Jak się wam podobała nowa ko-
medja hr. Mostowskiego, przedstawiona w Al-
hambrze, pod tytułem „Nieznajoma”?

Pankracy. Mnie znudziła.

Serwacy. Ma ona jednak wyższość nad
wieloma dobrimi komedjami.

Pankracy. Pod jakim względem?

Serwacy. W najlepszych nawet komedjach
zwykle pierwsze akty są lepsze, a ostatni
bywa słabszy, o toż „Nieznajoma” od razu od
początku jest słaba.

Kto czyta Kraszewskiego.

